

"Els pantans són territoris molt literaris"

Quim Aranda Presenta la seva primera novel·la, 'El avión de madera que logró dar media vuelta al mundo' (Candaya)

- 0 opinió
- 4' 21"
- 1 vot
- imprimir
- enviar
- corregir
- laTafanera
- Meneame
- Del.icio.us

Lluís Lloret

Barcelona

Ult. Act. 30.10.2007 - 23:30 hs

Quim Aranda ha viatjat amb avió fins a Barcelona des de Londres, on viu fa set anys, per presentar la seva primera novel·la, *El avión de madera que logró dar media vuelta al mundo* (Candaya), que narra l'epopeia d'una família andalusa, tres generacions dels membres de la qual, per diferents circumstàncies, emigren a Catalunya, el Brasil, l'Argentina, els Estats Units... Amb aquesta obra ambiciosa, sòlida i molt elaborada, el periodista repassa diferents etapes del segle XX espanyol, però especialment ofereix un pont de memòria per a una determinada generació i reflexiona sobre el pes de la història.

Diuen que la primera novel·la que s'escriu acostuma a tenir molt d'autobiogràfic...

Ho diuen, però no crec que sigui el més rellevant. Del que es tracta és que sigui bona. A més, com diu Enrique Vila-Matas, "narrar una història suposa sempre, encara que aquesta història sigui la teva, posar-se en un altre lloc". Per tant, definitivament, Marcelo Rojo, *c'est pas moi*. Jo he nascut a Barcelona, ell en un poblet de Màlaga que no existeix. Ell va emigrar d'Andalusia a Catalunya, i jo només he canviat de barri, del carrer Girona al nord-est de Londres.

De barri...?

Londres és un barri més de Barcelona. O viceversa. El món ara és molt més petit que fa 50 anys.

¿I a vostè li fa por volar amb avió, com al seu protagonista?

De tant en tant, sí. Per manca de costum, suposo. Si m'hi hagués acostumat de petit, com li deu haver passat a Felip de Borbó, segurament no me'n faria.

Que un missatger aeri tingui pànic de volar amb avió, és la imatge concentrada de les renúncies i esforços que la vida ens demana?

És una mala passada, sí. Però a la novel·la, la por del narrador té un paper simbòlic, si em permet la pedanteria: Marcelo té por de volar amb avió perquè la seva classe social no ha estat preparada per fer-ho. Volant remunta i es desfà dels seus orígens, o això es pensa. Però en el fons continua sentint una por íntima, intransferible, el pecat original de ser pobre, emigrat, de no tenir capital cultural...

A l'obra mostra que tots, algunes generacions més que altres, estem sotmesos al pes de la història.

Sí. I si la història que has heretat està marcada per una guerra civil i per una dictadura sagnant que s'allarga quatre dècades, desfer-se'n no és gens fàcil. És un llast, tant des del punt de vista personal com col·lectiu. I encara ara en patim les conseqüències. Negar-ho és ser imbècil o ignorant o totes dues coses.

Fa un retrat familiar polièdric i extens, però també d'una etapa política, social i cultural de l'Espanya del segle XX.

Per necessitats del guió, diria.

La tasca de documentació ha estat exhaustiva, perquè tot i que vostè pugui tenir memòria d'elefant, parla de marques, de costums, i dona noms molt anteriors al seu naixement...

QUIM ARANDA PRESENTA LA SEVA PRIMERA NOVEL·LA

Quim Aranda ha fet volar la seva primera novel·la, que narra l'epopeia d'una família d'emigrants andalusos a través de tres generacions / ROBERT RAMOS

Navega per les paraules clau

Quim Aranda, Entrevista, Novel·la, Candaya

Ràdio en català

Escolta la ràdio en directe o descarrega't tots els programes.

www.catradio.cat

Caps de Setmana Divertits

La millor selecció d'activitats infantils a BCN. Subscriu-te gratis

www.petitbcn.com

Basculas Industriales

Fabricamos basculas. Venta directa. 4000 basculas en Stock. Ofertas!

www.balanzadirect.com

Vuelos a Vigo por 10 €

Tarifas exclusivas. Precios de locura para volar a Vigo. ¡Reserva!

Vigo.MejoresOfertas-Vuelos.com

Anuncis Google

Entra a l'AVUI pape

Hemerotec

El lector info

Canal Jove

Enquestes

Documents

Agenda del

Programaci

Meteorolog

Vinyetes

Mots encreu

L'article més l'ahir

Suplement Cultura

Suplement Pl

Suplement So

Manual d'ús d' l'AVUI.CAT

E-mail

Clau

Recordam

Tinc memòria d'elefant, és veritat. I, més que documentació, que en algun cas concret sí que n'he fet, m'agrada parlar de lectures i en especial de relats orals: històries que escoltes de petit, o de gran, i que se't fiquen al cap. Les duus a sobre com una motxilla plena. Com passa sovint, hi carregues coses útils i altres de no tan útils.

La família protagonista emigra quan el poble on viuen, Escua, queda negat per l'aigua...

Quan està a punt de desaparèixer, sí. Però això està escrit molt abans que Montilla arribés a la presidència de la Generalitat, el poble de naixement del qual també va desaparèixer sota les aigües d'un pantà. Aquesta dada coincident amb la biografia del narrador no la vaig saber fins que va ser candidat a la presidència de la Generalitat...

¿Em vol fer creure que és involuntari l'oportunisme de publicar una obra sobre els Montilla de Catalunya?

Això l'hi hauria de demanar als editors. Jo vaig acabar la novel·la, la primera versió, molt abans que Montilla fos candidat a president.

Coneix l'obra de Jesús Moncada?

Sí. Però més que a *Camí de sirga*, si és això pel que em demana, que potser hi ha una referència implícita, n'hi ha una d'explícita a *Calaveres atònites*. Els pantans, de fet, són territoris molt literaris. Tant els que amaguen pobles i vides, en definitiva, memòria, com és el pantà de Mequinensa i el d'Escua, com els que reflecteixen el que no pot ser, que és el cas del pantà de San Manuel Bueno, màrtir.

¿També centrarà la seva obra a Escua, una Mequinensa particular?

De moment només he escrit una novel·la, situada parcialment a Escua. Què passarà en el futur, no ho sé. La segona que escric té lloc, entre altres indrets, a Barcelona i, d'esquitllentes, a Sant Sebastià, Biarritz, Madrid, Algèria i París. Però, si tinc algun lloc ideal, o si conec algun territori prou bé del qual pot sorgir un paisatge literari, crec que aquest és Barcelona, no pas la inexistent Escua.

És de Barcelona, actualment escriu les seves columnes en català, però la seva literatura és en castellà...

Aquesta història l'havia d'escriure en castellà per raons òbvies. Però escriure en castellà o en català a la premsa depèn de qui et paga. Pel que fa a la literatura, en l'elecció hi ha altres factors més determinants que els diners, com ara la comoditat lingüística, tenint en compte què vols escriure.

L'opinió del lector

Comentari

Normes d'us

- T'ha agradat l'article?
- Sí
- Afegir
- imprimir
- enviar
- corregir
- laTafanera
- Meneame
- Del.icio.us

Recomana

El teu nom

Email del teu amic

Comentari